

Ellers have vi, som det ærede Medlem og hans Venner jo maatte ønske, kunnet stemme for alt, hvad den høje Regering har foreslaaet, eller vi have dog i Finansudvalget talt os til Rette om det. Det er nu den Finanslov, som Regeringen har ment efter bedste Skøn at kunne tilvejebringe under de forhaandenværende politiske Forhold. Og jeg skulde da mene, at jeg er berettiget til at vente, at vi i Aar ville faa det glædelige Syn, at se det ærede Medlem stemme for Regeringens Forslag. Jeg haaber det virkelig, thi hvis det ikke sker, sker der noget, man aldrig har set Mage til, saa oplever man at se en Regering, der støtter sig til et Mindretal paa 44 Medlemmer i et Ting paa 114 Medlemmer, være stillet saaledes, at af disse 44 Medlemmer den større Halvdel, nemlig 24, ikke en Gang vil give den en Finanslov, som en Regering dog er nødt til at have, hvis den skal leve blot en eneste Dag efter den 1. April. Det er virkelig en Sag, som har ikke ringe Betydning, om det sker eller ikke. Jeg havde nogen Grund til at vente, at der mulig i den Anledning vil finde et Omslag Sted i de ærede allieredes Stilling i denne Sag.

Forsvarsministeren (Krabbe): Jeg finder det naturligt at tage Brodden af de Udtalelser, som vi nys hørte fra det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), og da de nærmest vare rettede mod mig, vil jeg straks tage Ordet for at fremkomme med en Berigtigelse. Den ærede Ordfører benyttede Udtalelser af mig paa den Maade, at han fremdrog nogle og lod andre ligge uomtalte, og han benyttede en Udtalelse af mig udenfor Salen paa en Maade, som var aldeles utilstedelig, idet han lagde mig Ord i Munden, som jeg aldrig har sagt. De Ord, jeg har sagt, staar jeg altid ved.

Hvad der her i Salen blev udtrykt af mig paa den gyldige Foranledning, som blev given mig, var det, at jeg værgede vort Parti, vor Regering og mig personlig mod den Misopfattelse, at vi ikke vilde have et Forsvar. Jeg værgede det efter den Anledning, der dertil var given. Samtidig sagde jeg saa bestemt, at jeg ikke kunde lade nogen Tvivl derom tilbage, at Ministrene, de af os, som vare til Stede, stemte mod samtlige Hærløvsforslag, og at de, der ikke vare til Stede, vilde have stemt imod dem, at vi alle vare absolutte Modstandere deraf, og at det var vor Hensigt, ifald vi vilde faa Evne dertil, at gennemføre en helt anden Ordning af vort Forsvar, af det Forsvar, som vi ville have.

Og denne Ordning er, som enhver ved, og som jeg ogsaa tydelig tilkendegav, den: Nedlæggelse af Københavns Befæstning til Lands og til Vands og Nedsættelse af de militære Udgifter. Det er i al Korthed det Program, som ethvert Barn i Landet ved, at det radikale Parti, den radikale Regering og den Forsvarsminister, der for Øjeblikket har denne Portefeuille, have.

Vi have anset os pligtige til efter Situationen at tage den vanskelige Opgave indtil videre at overtage Regeringens Tøjler uden at have noget Flertal, altsaa uden Forudsætninger for at kunne gennemføre de Meninger, vi have. Vi have derved paataget os den meget vanskelige Opgave at indtræde i Baner, som ikke ere vore, men saa længe Situationen med Nødvendighed kræver, at disse Baner skulle følges, følge vi dem loyalt, og selvfølgelig holde vi os ikke alene formelt til Udførelsen af de Love, som ere givne, men vi udføre dem loyalt saaledes, at vi lægge Begyndelsen til alle de Foranstaltninger, som Lovene foreskrive skulle foretages. Det er dette, vi ere kaldede til efter Situationen, efter Opgaven og efter vor Pligt, og det gøre vi. Men samtidig have vi sagt, og samtidig gentager jeg her, at ifald de kommende Valg maatte tilkendegive en Folkevillie til at slaa ind paa en anden Bane, den Bane, som egentlig er vor, saa slaa vi ind paa denne Bane. Hvis dette maatte ske, og hvis det maatte være os eller vore Meningsfæller, der til Efteraaret komme til at beskæftige os med disse Sager igen, ville vi fremlægge Forslag til Revision af Militærlovene, en Revision, der vil gaa i den Retning, jeg her har angivet. Derom har ingen næret Tvivl, og det ærede Medlem er ganske uberettiget til at fremkaste Tvivl derom.

Ogsaa idet det ærede Medlem omtalte nogle Udtalelser af mig, fremsatte udenfor Tinget, sagde han noget, han er ganske uberettiget til. Det ærede Medlem sagde, at det er blevet sagt her i Salen, at jeg skulde have ytret, at det Forsvar, vi skulle have, skal være saadan, at vi i 9 Tilfælde af 10 kunne afslaa et Angreb. Det Ord brugte det ærede Medlem — det var for Resten ikke just det, der var blevet brugt tidligere —, og det ærede Medlem sagde, at naar jeg ikke har imødegaaet det, holdt han sig dertil. Nej, der er skrevet saa meget, som ikke er den vedkommende Talers egne Ord, og som heller ikke blive hans, fordi Referatet ikke er blevet imødegaaet. Men selvfølgelig —